

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

קובץ
שלשלת האור

שער
תשיעי

היכל
חמישי

מ א מ ר
שבעה שבועות תספר לך

מ א ת

כבוד קדושת אדוננו מורנו ורבנו הגדול הגאון האמתי האלקי
חסידא קדישא אור עולם נזר ישראל ותפארתו קדוש ה'
מרנא ורבנא **מנחם מענדל** נבג"מ זי"ע
— אדמו"ר ה"צמח צדק" —
מליובאוויטש

יוצא לאור בפעם הראשונה מגוכי"ק

על ידי מערכת
"אוצר החסידים"

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות ששים ותשע לבריאה

שנת הקהל

לעילוי נשמת

הרבנית רבת פעלים אשה יראת ה'

מרת צבי' מרים ע"ה

גורארי'

בת הרה"ג הרה"ת יצחק הכהן ע"ה

שלוחה של כ"ק אדמו"ר זי"ע קרוב לשלשים ושש שנה

עסקה במילוי שליחות במרץ ובמס"נ

ובמיוחד במבצע חינוך וטהרת המשפחה

ורבים השיבה מעון

נפטרה ביום ד' פ' אמור, י"ב אייר, ה'תשס"ו

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס על ידי ולזכות משפחתה שליט"א

התחלתי העבודה / והנה תפר נכ"א / ימימות כיאמה תפר בתפוחיתיה עוימת
 אך שצ"א אתהפכא ששיריו אפיתנו ונהו בקש תפריש ע"ב יערי עם בקט. כו' ונהו
 תפר תש יר זכתי' יר נעשה תש כו' והוא ע"י ספ"ע תענון הנזיה כו'
 וע"ג ואולף אהבש נזייות ב' נזיות הא' שאעלה אטה ונהו כתי' נזיה בנפ"א
 הב' שאטה אעלה ע"י קיחום נפ"ב והוא כתי' ש"ה וכן כו' ונהו את הנזואות ואת
 האפ"בי' שהן נכ"ב ב' כתי' הנצ"א :

SHIVOH SHOVUOT TISPOR LOCH

Copyright © 2009 by

"KEHOT" PUBLICATION SOCIETY

770 Eastern Parkway / Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 774-4000 / Fax 774-2718

Order Department:

291 Kingston Avenue / Brooklyn, New York 11213

(718) 778-0226 / Fax 778-4148

www.kehotonline.com

The Kehot logo is a trademark of Merkos L'Inyonei Chinuch, Inc.

All rights reserved.

Manufactured in the United States of America

נסדר בדפוס „עמפייער פרעסס“ ע"י מרדכי ליב בן פיגא ויוסף יצחק בן ברכה
 Empire Press, 550 Empire Blvd., • Brooklyn, N.Y. 11225 • (718) 756-1473 / Fax (718) 604-7633

נדפס בבית-ספר לדפוס „יד החמשה“, כפר-חב"ד. טלפון: 03-9606-237

כען שבועות כו' קנייה כו' בנז' (תקנה יג ב') וזכה איונת ימי בכתיב תספרו חסד
 יום וזכה איונת שבועי בכתיב טבעה שבועות תספר לך כו' והנה קנייה פ' קניוה
 ע' זכה תזכה - וצ"א איך טייך חרש קניוה - והענין בכתיב ואולי אכתב נוינות
 כי הנה כתיב גאת נשותי ביתי אפר ופ' קנה ס' וספ"ס (בניכו ע"א) כהאי
 עיר גא פריס ברכו ען מנ' אלוין וזא סלג בא פלא בא כו' או יתפטר זנקה .
 וזמן גה ע"ג שני ע"פ אמת היא כו' תפתי ואיחו תצויתי והוא כתיב פתחון הפטי
 בי"א שהוא בפטיית גא והוא הע' כנסי' כו' וזא כיו סוקרי' סכנ' הוא כתיב יא'
 באצו הע' רחל שהוא פתחון כפ"ל חו' אג"א אפ"ו כנ"ה היא בקוה פטיית גא וע"כ מנ'
 תצויתי וזא כתיב גז נקיה זאב הייך כיו קמ' אין טייך בו כתיב מנ' פתחון
 כפ"ל כנ"ה אין אולי עיבי אק י"י יס בו כתיב י"ה וכן סהם בכה ונע' הן טטניהם
 כפ"ל אחר כו' . והנה וצ"ע כתיב גז הוא ענין קני' וס"ט שהוא אעלה זיהסל
 אלא כנ"ה כתיב טא"א זכרי' כו' כיון טכן הוא זיט כיוט נשוי' - וזכרי' גז נסך
 הא"ה בזאת כו' . וע' קדי' גבוה את אה' אק עילג כו' . ונהו באית' בריחוס'
 נכי תפ"ת נעיה כ' תמי' טטא בריחוס בינא . שהוא ע"א הג"א הע' ס"ס א"א
 ונהו אעלה כתיב כו' . וע"ז כנ' נזיה נב' ביתי אפר כי זראס נעבס נשוכה כנ"ה
 ונהו טנזיה נוי' אק כו' וזכ' אק . פ' באע"פ טטא הנשיות ט"ס פ' הני הנשיה אטיה
 השוכות כתיב היא יהיה אהיה אתי כתיב נכרא יס זאין כו' וכן וצ"ע נוי'
 אק אסתי' כו' כפואר קדי' יונת כו' . זאיק יקוב אכתי' גז הנה פתחה צ'
 תע"ז הנשיה טהם הטל ועבות טכניס וכזאי' ול נזיה אפתי' תפתחה . כי
 תמה ול כך כו' גבו ה' הביטול כתיבנות אבל הע"ז והראס עדיין על זנבו אבל
 ול נזיה גבו ביטול הטל ועבות נב' ונהו ענין טבעה שבועות תספר כו' סגסיבין
 ופרוטו ענין נזיה גז גבו הי"ה תיבין ג"ש כתיב רעה איקרה/
 שוחין כעבות . וזוחין קנזיה עיי' ע"פ צאנה וראנה . וע"ג אה"כ טאו
 ש' הנשיה טעמ' קנזיה קנזיה פתי' חת והוא הענין עילין אעלה זיהסל כו'
 את ראס כתיב אלקתס קנזיה חת והוא הענין עילין אעלה זיהסל כו'
 ונהו נוי' אק . ונהו ופתי' טיבה תע"ז כי כשבועות יתי' נזיה אה"כ כנז' כו'
 ע"כ וצ"ע כתיב נזיה טהוא הביטול ורעוב . והגרת פתי' כו' יאה ה' פתי' אתי .
 אק אהיה נזיה גז הנה אה"ה ע"פ ואזיט טאזיט יאזיט כטיה נס גה נס' / והוא
 ענין חרש קנייה טהוא נזיה טעוה יאכל קדיה טעה נפסי' נפ"ס טהוא נב' קתי'
 נזיה טהבות ע' עיבין וכן וצ"ע חרש קנייה א' חרש תחייס כו' ונס תחייס רעה
 תיבין ג"ש וזין ג' עילין חתי' טה נפ"א הוא כתיב ונח רעה כיוו כו' ע"ג רושיות
 ז' קנזיה וזיה פטיית כיוס כו' . ונהו גאת נשותי אמת כתיב יאה תתאה טהוא
 התחלת

ב"ה.

פתח דבר

לקראת ש"ק פ' אחרי-קדושים, הננו מוציאים לאור בזה את המאמר ד"ה "שבעה שבועות תספר לך", מאת כ"ק אדמו"ר ה"צמח צדק".

המאמר נדפס כאן בפעם הראשונה, מן גוכי"ק כ"ק אדמו"ר ה"צמח צדק" (כרך גוכי"ק מספר 1039).

לתועלת הלומדים ומעיינים הוספנו בשולי הגליון מראי מקומות וצינונים – נערכו ע"י הרה"ת ר' גבריאל ש' שפירא והרה"ת ר' אלי' ש' מטוסוב.

מערכת "אוצר החסידים"

ב' אייר, ת"ת שבת"ת, ה'תשס"ט, שנת הקהל
יום הולדת כ"ק אדמו"ר מהר"ש
ברוקלין, נ"י.

שהיא ג"כ בבחי' קומה שהמדות על עמדן ולכן צ"ל חרמש בקמה ל' החרם²⁹ תחרימם כו' וגם חרמש רמ"ח תיבין דק"ש ושין ג' קוין חג"ת שזה גופא הוא בחי' ויקח³⁰ רמח בידו כו' ע"ד רוממות³¹ אל בגרונם וחרב פפיות בידם כו'. וזהו זאת קומתך, זאת בחי' יראה תתאה שהוא התחלת העבודה.

והנה תמר ג"כ ל' מרירות כמאמר תמר³² בתמרוריתה עומדת אך שצ"ל אתהפכא ממרירו למיתקו וזהו דבש³³ תמרים ע"ד יערי³⁴ עם דבשי כו' וזהו תמר³⁵ תם מר מבחי' מר נעשה תם כו' והוא ע"י ספה"ע תיקון הקומה כו'.

ועי"ן ואולך אתכם קוממיות ב'³⁶ קומות הא' מלמעלה למטה וזהו בחי' קומה בנה"א, הב' מלמטה למעלה ע"י בירור נה"ב והוא בחי' מ"ה וב"ן כו' וזהו את³⁷ הקולות ואת הלפידים שהן ג"כ ב' בחי' הנ"ל.

תר"מ ח"א ע' תלא. ובכ"מ.
34 יערי עם דבשי: שה"ש ה, א. ודבשי קאי אק"ש, ראה זח"ג רכו, ב. לקו"ת פ' ראה יט, ד. שה"ש לד, ב. ובכ"מ.

35 תמר תם מר: בס' אור תורה להה"מ סי' נ: פי' תמר נקרא ת"ם מ"ר, המחשבה וזה היא מר אבל באמת היא תמה כו', כשנותן על לבו שזה מהאותיות הקדושים רק הצירוף הוא הוא לא טוב, וכשמביא את האותיות למחשבה מביא זה לעולם התמורה, ונעשה מאלו הצרופים של דברים אחרים, דברי תורה. ועי"ש בציונים.

36 ב' קומות: סנהדרין ק, א. ב"ב עה, א. וראה סה"מ תקס"ט ע' קנז ואילך. ובכ"מ.

37 את הקולות ואת הלפידים: יתרו כ, טו. וראה אוה"ת דרושים לשבועות ע' לד: וכל העם רואים, הקולות הם המשכות אור א"ס ב"ה ע"ד שוב לאחד וזהו שתורה ניתנה בה' קולות הי"פ מים כמו שיש הי"פ אור, ואת הלפידים היינו בחי' אש בוערת כמראה הלפידים ברצוא ותשוקה ממטה למעלה כו'.

במדבר ע' ריח וע' ריט (3) וע' רכ (2). וראה בס' החקירה להצ"צ (פד, א): ועד"ז יובן ענין מהחל חרמש בקמה, היינו בקמה דנה"ב שהיא קומה יש ודבר, כענין ויקומו לפני משה בפ' קרח, בקום עלינו אדם תלים קכ"ד, בקום רשעים יסתר אדם משלי כ"ח כ"ח, וצ"ל חרמש בקמה כו'.

29 החרם תחרימם: שופטים כ, יז.

30 ויקח רמח בידו: בלק כה, ז. וראה זח"ג רעב, א ולקו"ת תצא לח, א דקאי אק"ש, ועי"ש במ"מ בלקו"ת, ובהנסמן במ"מ במאמרי אדהאמ"צ ויקרא ח"א ע' צא.

31 רוממות אל בגרונם: תהלים קמט, ו. וראה זח"א כה, ב: ודא ק"ש דאתמר בי' רוממות אל בגרונם. וראה בארוכה יהל אור להצ"צ ע' קעב ואילך.

32 תמר בתמרוריתה עומדת: ירושלמי מגילה פ"ג ה"ב: וראה מזה בפע"ח שער הק"ש פי"ב. שער הכוונות דרושי ק"ש דרוש ו.

33 דבש תמרים: ל' המשנה תרומות פי"א מ"ב. ועוד. וראה גם יהל אור ע' שלד. סה"מ

הביטול בחיצוניות אבל הגוף והראש עדיין על מצבו אבל וכל קומה זהו ביטול השכל ומדות ג"כ וזהו ענין שבעה שבועות תספר כו' שממשיכין²¹ מוחין במדות.

ופרטות ענין קומה זו זהו רמ"ח תיבין דק"ש כנגד רמ"ח איברים של הנשמה שנעשים בבחי' קומה עמ"ש²² ע"פ צאנה וראנה, ועי"ז²³ אח"כ שאו את ראש בני' לגלגלתם גלגלתא בחי' כתר והוא הרצון עליון שלמעלה מהשכל כו' וזהו קומי לך.

וזהו מפני²⁴ שיבה תקום כי בשבועות מ"ת נדמה²⁵ להם כזקן כו' ע"כ צ"ל בחי' קימה שהוא הביטול ורעו"ד, והדרת פני כו' יאר"ה ה' פניו אתנו.

אך להיות קימה זו הנה ארז"ל ע"פ²⁷ ולאום מלאום יאמץ כשזה קם זה נופל, והוא²⁸ ענין חרמש בקמה שהיא קציר שעורים מאכל בהמה שמזה נמשך נה"ב

21) שממשיכין מוחין במדות: ראה ד"ה „ענין ספה"ע הוא המשכת מוחין למדות" בס' מאמרי אדה"ז הנחות הר"פ ע' נה. אה"ת ויקרא כרך ב' ע' תקפד. סה"מ תרצ"ו ע' 63 (ובה"מ"מ שם).

22) עמ"ש ע"פ צאנה וראנה: לקו"ת שה"ש כא, ג, וז"ל: הנה איתא בכוונת ק"ש שע"י רמ"ח תיבין שבק"ש ממשיכים בחי' רמ"ח אברים עילאין לבחי' אדם העליון ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם כו' להמשיך בחי' אדם כו' והגם שא"א לבאר להשכיל היטב דבר זה בפרטיות כי אין לו דמות הגוף כו' ח"י אך מ"מ מאחר שכך דברה תורה בדרך משל ומליצה יש לנו רשות לדבר בם ולהבין משל ומליצה אפס קצוהו כו'. וע"ש בלקו"ת הביאור באריכות בענין המשכת רמ"ח אברים לבחי' אדם העליון שיעור קומה שלמעלה שהו ע"ס העליונות ע"י עשר כחות הנפש שבהן ועל ידן נמשך אור א"ס ב"ה להתלבש בע"ס העליונות כו'.

23) ועי"ז אח"כ שאו את ראש בני' לגלגלתם גלגלתא בחי' כתר: ראה לקו"ת במדבר ה, א: ואח"כ לגולגלותם הוא בחי' כתר וגולגלתא דז"א, ובעבודת ה' הוא בחי' אהבה רבה שלמעלה מן הדעת שאינה נתפסת בהשכל כלל וכמו גלגלתא שמקיף על המוחין, וזהו בחי' שבועות שאו נמשך הכתר

דו"א שבכל ימי הספירה ממשיכים הכל מבחי' המדות דאצילות שבוע ראשון חסד וכל א' כלול מזו והוא כענין ההעלאה למשפחותם לבית אבותם ובשבועות נמשך גילוי הכתר בחי' לגולגלותם כו' (כי מצחא הוא גילוייא דבחי' גלגלתא מצחא ורצון העליון כו' ע"ש).

24) מפני שיבה תקום: קדושים יט, לב. 25) נדמה להם כזקן: ראה מכילתא בשלח טו, ג. יתרו כ, ב. ועי' ע"ז ביהל אור להצ"צ ע' תלו. ובכ"מ. 26) יאר ה' פניו: נשא ו, כה.

27) ע"פ ולאום מלאום יאמץ: תולדות כה, כג ופירש"י שם. וראה בה"מ בס' מאמרי אדה"מ"צ דברים ח"ד ע' א'תצה. 28) והוא ענין חרמש בקמה: ראה לקו"ת במדבר טו, ד: כי בקמה היינו המדות הטבעיות שמנה"ב שהן בחי' יש כמו קמה שעומדת על עמדה וקיומה ונצבת במעמד קיום וחזק, וכך המדות הטבעיות הן חזקות בגוף בטבען ובתולדותן וצריך להכניען ולהשפילן בבחי' אתכפיא ואתהפכא ולהניף עליהם חרמש להכריתן ולכלותן ולהפכן ממש לאין להיות ז' מדות הטבעיות שמנפש הבהמית. ע"כ [והמשך לשון הלקו"ת צוין לעיל בהערה ד"ה וכל קומה]. וע"ש בלקו"ת במדבר טז, ד. יו, ג. ועד"ז הוא באוה"ת

שבעה שבועות כו' בקמה כו', בגמ' (חגיגה י"ז ב') מצוה למימני יומי דכתיב תספרו² חמשים יום ומצוה למימני שבועי דכתיב שבעה שבועות תספר לך כו', והנה בקמה³ פ"י בקומה ע"י זהר תצוה. וצ"ל איך שייך חרמש בקומה.

והענין דכתיב ואולך⁵ אתכם קוממיות, כי הנה כתיב זאת⁶ קומתך דמתה לתמר ופי' בזהר ס"פ משפטים (דקכ"ו ע"א) כהאי תמר דלא פריש דכר מן נוק' לעלמין ולא סליק דא בלא דא כך כנ"י לא מתפרשא מקב"ה, ויובן זאת ע"ד שנת"י ע"פ אחת היא כו' תמתי ואמרו תאומתי והוא בחי' פרצוף הפנימי דמל' שהוא בפנימית ז"א והוא הנק' כנס"י כו' ולא כמו שסוברים שכנ"י הוא בחי' מל' דאצי' הנק' רחל שהיא פרצוף בפ"ע חוץ לז"א אבל כנ"י היא דבוקה בפנימי' ז"א וע"כ נק' תאומתי, ושרש בחי' זו גבוה מאד היינו כמו בעי"י אין שייך בו בחי' נוק'

1) שבעה שבועות כו': פ' ראה טז, ט: שבעה שבועות תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבועות.

2) תספרו חמשים יום: אמור כג, טז. 3) בקמה פ"י בקומה: מדרש תנאים

לדברים טז, ט. מדרש לקח טוב עה"פ וספרתם (ויקרא כג, טו). ועי' בלקו"ת במדבר יז, ג וז"ל: וכמ"ש בכסף משנה פ"ז מה' תמידין בשם הראשונים דבקמה קרי ביה בקומה, בחי' קומה הוא מדות דקליפה בחי' יש וקומה שלימה להפכן להיות נכללים במדות דקדושה ע"י ספירת העומר כו'. ע"כ. ובמ"מ בסוף הלקו"ת נסמן שם באורך למדרשים וראשונים שדרשו בקמה בקומה.

וראה עוד בשו"ע אדה"ז או"ח סתפ"ט ס"ד: „הספירה צריך לברך מעומד שנאמר בקמה ודרשו חכמים אל תקרא בקמה אלא בקומה תחל לספור". ועי' בה"מ"מ לשו"ע אדה"ז שם.

4) ע' זהר תצוה: בזה"ב כפג, א: ועל דא אנן עבדין חושבנא בקיומא על קיומא קיימין בגין דאינון יומין יומין עלאין אינון וכן בכל זמנא דעאל בר נש לאינון יומין עלאין בין בצלותא בין בשבחה אצטריך לקיימא על רגלוי ירכין וגופא כחדא תמן ירכין וגופא לקיימא כדכורא דקיימא בחליה, ולא כנוקבא כו' ולא מתחייב למימני בר דכורין לאתקשרא כל חד כקא יאות כו', וכן בכל שבעה ושבעה

מאינון חמשין יומין עד ולא עד בכלל וכד אשתכחו ארבעין ותשע יומין עלאין אשתכחו לתתא שבע יומין דאתקדשו בהו וכל חד אקרי שבוע דעאל באינון שבע ועל דא כתיב (ויקרא כג) שבע שבתות תמימות תהיינה כו'.

5) ואולך אתכם קוממיות: בחוקותי כו, יג. 6) זאת קומתך דמתה לתמר: שה"ש ז, ח. וראה גם אוה"ת במדבר נשא ע' עט (על מארז"ל בקוממיות בקומה זקופה): ועי"ל בקומה זקופה ע"ד זאת קומתך דמתה לתמר קאי על חמו"ע שלא השתחוו לצלמו של נ"נ ועמדו כנגדו בקומה זקופה וא"כ זהו אמיתית הביטול אליו ית' שמחמת זה אינו בטל לד"א לזולתו ית'. ונמצא מזה ג"כ באוה"ת שה"ש עה"פ זאת קומתך (כרך ב' ע' תריז). ועד"ז בסה"מ תרל"ב ח"ב ע' שנו וע' תקלה.

7) שנת' ע"פ אחת היא כו' תמתי ואמרו תאומתי: שה"ש ה, ב. שהש"ר עה"פ וזח"ג רצו, א. לקו"ת שה"ש לט, ג ואילך [בלקו"ת שם מביא מ"ש במשנת חסידים דכנסת ישראל גם שמתיהס לספ"י המלכות אינו בחי' המל' הנעשית פרצוף בפ"ע אלא הוא בחי' פרצוף המלכות שבתוך פנימית דז"א ושם הם שוים כי היא גדולה כמוהו ממש כו'. ומבאר שם ענין זה בארוכה].

8) בעי"י אין שייך בו בחי' נוק' בפרצוף בפ"ע: ראה ע"ח שער התיקון (ש"ב) פ"א

בפרצוף בפ"ע כמ"ש איז' אלקים עמדי אך מ"מ יש בו בחי' מ"ה וב"ן שהם דכר ונוק' רק ששניהם בפרצוף אחד כו'.

והנה מצד בחי' זו הוא שנמשך בנש"י מס"נ שהוא למעלה מהשכל אלא כמ"ש בתניא⁹ שא"א ליפרד כו' כיון שכן הוא ממש בשורש נשמותינו, ומבחי' זו נמשך האה"ר דמאדך כו', וע' בד"ה¹¹ זכור את אשר [עשה] לך עמלק כו', וזהו דאיתא בירושלמי¹² גבי תפלת נעילה כד תחמי שמשא ברישא דיקלא, שהוא עליי¹³ הז"א הנק' שמש לא"א וזהו אעלה¹⁴ בתמר כו'.

ואילך: כי עתיק דאצי' כל עצמותו נעשה משני בחי' אלו מ"ה וב"ן, מ"ה שבו הוא בחי' עתיק דזכורא, וב"ן שבו הוא בחי' נוק' דעתיק כו'. וראה אוה"ת פ' שלח ע' תצד: דמבואר בע"ח ובמ"ח מס' עתיק שיש בעתיק ג"כ דכר ונוק' שהם מ"ה וב"ן כו' אלא שבעתיק מ"ה וב"ן דכר ונוק' מיוחדים בתכלית בפרצוף אחד. וראה עוד בארוכה על מ"ה וב"ן דעתיק באוה"ת ויקרא כרך ב' ע' תק. סה"מ תרכ"ו ע' עז ואילך. תר"מ ח"א ע' שעב. ובכ"מ.

(9) אין אלקים עמדי: האזינו לב, לט. [ובהמשך תער"ב ח"א ע' יט וח"ג ע' א'תסב מביא בשם הזוהר דאין אלקים עמדי על עתיק אתמר. ונראה הכוונה לתוכן הדברים בוח"א דכ"ב ע"ש].

(10) בתניא שא"א ליפרד: ראה תניא פכ"ה: שלא ליפרד בשום אופן מיחודו ואחדותו יתברך אפי' במסירת נפש ממש בלי שום טעם ושכל מושג אלא בטבע אלקי כו'. ועד"ז שם פכ"ד. פמ"א. ועוד.

(11) בד"ה זכור את אשר עשה לך עמלק: תו"א תצוה פד, ב. וראה שם סע"ב ואילך: נקודת הלב שבכל נפש שבטבעה היא כשלהבת העולה מאליה לדבקה בו ית', והיא היא בחי' עצמות הנפש ומהותה שיוטתה בהררי קדש חלק אלוה ממעל ממש, וכל חפצה ותשוקתה ליבטל וליכלל באור הוי"ה כו', שלא יהיה לו חפץ ורצון אחר בלתי לה' לבדו וכמ"ש מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ רק אליו לבדו תכסוף נפשו לדבקה בו

ית', ועי"ז ואהבת את הוי"ה שיהא אלהיך בכל לבבך, פ"י שיהא הלב משכן וכלי קבול ממולא מבחינת גילוי הוי"ה, שיהא שורה ומתגלה בקרב איש ולב עמוק בהתלהבות והתלהטות רשפי אש עזה ולעמוד נגד כל מונע ולהפקיר א"ע ולהשליך נפשו ורצונו שמנפש הבהמת מנגד רק ישים אליו לבו מנקודת פנימיותו, וזהו בחי' כנסת ישראל דלעילא כי ישראל דלעילא היא בחי' הוי"ה וכנס"י היא המקבלת וכונסת לתוכה החיות וההשפעה מבחי' זו כו'. וע"ש ההמשך.

(12) בירושלמי: ברכות פ"ד ה"א. וראה לקו"ת פ' ראה כה, ד: וז"ש בירושלמי דאמר רב כד תחמי שמשא בריש דקלא הב לי גולתא דניצלי נעילת שערים. כי בנעילה הוא עליית ז"א הנק' שמשא בדיקנא דא"א, וזהו בריש דיקלא ע"ד צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון כו' (בוהר ויקרא דט"ז ע"א), צדיק הוא בעל צדקה בחינת שמש צדקה, וכתיב אעלה בתמר וע' בוהר ח"ג (דרפ"ג א'), והוא מעין בחי' ואור החמה יהיה שבעתים כאור כו'. ועלייה זו הוא מלמטה למעלה עליית הכלים לגבי אורות עליונים כו'.

(13) עליי' הז"א . . . לא"א [לאריך אנפין]: ראה פ"ע שער יוהכ"פ פ"ה.

(14) אעלה בתמר: שה"ז ט (אחרי הפסוק: זאת קומתך דמתה לתמר): אמרתי אעלה בתמר אוהזה בסנסיניו גו'. וראה ג"כ בענין תמר בגימט' שמש כו' ביהל אור להצ"ע ע' שלה וע' שלו.

ועל כנ"י נאמר ג"כ דמתה לתמר כי מראש¹⁵ מקדם נסוכה כנ"ל וזהו שנאמר קומי¹⁶ לך כו' ולכי לך, פ"י דאע"פ ששרש הנשמות שם מ"מ הרי הנשמה למטה המלוּבשת בגוף היא ירדה להיות אתה¹⁷ בראת בבחי' נברא יש מאין כו' ולכן צ"ל קומי לך לשרשך כו' כמבואר בד"ה¹⁸ יונתי כו'.

ואיך יבוא לבחי' זו הנה מתחלה צ"ל תיקון הקומה שהם השכל ומדות שבנפש וכמאמר וכל¹⁹ קומה לפניך תשתחוה, כי תחלה וכל²⁰ ברך כו' זהו רק

לא הונף עליהם חרמש וחיבורה לקרקע שעדיין לא נהפכה מטבעה ומורה על הטבעת מדות נה"ב בבחי' יש גמור ומשם צריך להביא העומר להפכן לאין כו'.

(20) וכל ברך כו' זהו רק הביטול בחיצוניות: ראה לקו"ת דורשים לשמע"צ פב, ב: הנה אומרים כל ברך לך תכרע וכל קומה לפניך תשתחוה שיש ב' בחי' בחי' כריעה ובחינת השתחואה כו', להיות כל רצון הגוף וכחותיו נכנעים לעשות רצון נפשו האלהית באמת לאמיתו ונקרא בחי' זו כריעה שכורע על ברכיו שהם לבר מגופא שהגוף עומד על עמדו, משא"כ ביטול רצונו לגמרי וכלות הנפש אליו ית' לדבקה בו בפנימיות נקודת לבו זה הוא בחי' השתחואה שכופף קמותו וראשו ששם מקור הדעת שרעותא דליבא נמשך מחמת שמקשר דעתו בחווק בגדולת ה' ואזי נכנס בעומקא דליבא ונגע עד הנפש בחי' פנימית נקודת לבבו ממש עד שאתכפייא סט"א ואין לו רצון אחר כלל, וזהו וכל קומה לפניך תשתחוה שהקומה זקופה תלוי בנשיאת ראש שהוא ענין הדעת. וע"ש עוד בארוכה. ושם פב, ד: וזהו ההפרש בין בחי' וכל ברך לך תכרע שאינו אלא בחינת הודאה. וכורע על ברכיו שהן לבר מגופא. ובין וכל קומה לפניך תשתחוה. שכופף קומתו וראשו ששם מקור הדעת. ועד"ז ארו"ל שאין השכינה שורה אלא על בעלי קומה המכוון שיהיה בו בגילוי כל ע"ס שבנפש בבחינת וכל קומה לפניך תשתחוה [וע"ש עוד בלקו"ת בענין זאת קומתך דמתה לתמר בחי' וכל קומה לפניך תשתחוה].

(15) מראש מקדם נסוכה כנ"ל: ע"פ פיוט לכה דודי. ראה לעיל: אבל כנ"י היא דבוקה בפנימי' ז"א כו' ושרש בחי' זו גבוה מאד כו'. [וראה לקמן בהערה הסמוכה. ועוד בפ"י „מראש מקדם נסוכה" בלקו"ת פ' ראה יח, ד].

(16) קומי לך כו' ולכי לך: שה"ש ב, י. (17) אתה בראת: ע"פ ברכת אלקי נשמה (ברכות ס, ב). וראה תו"א משפטים עז, א. ובהמ"מ בס' מאמרי אדהאמ"צ תקע"ז ע' רב.

(18) בד"ה יונתי: לקו"ת שה"ש יז, א ואילך. ושם: וזהו קומי לך פ"י לך לעצמך דהיינו לבחי' הנשמה שלמעלה דהיינו להיות דביקות הנפש שלמטה בשרשה שלמעלה כו' וע"ש בארוכה. ובדף יח, ב: וזהו קומי לכי היינו שאומר לבחי' כנ"י מל' דאצילות קומי לך לשרשך העצמי, והכתיב לכי היינו לבחי' כ"ף ויר"ד הנ"ל שהן שרשך כי ישראל עלו במחשבה כו', וזהו מראש מקדם נסוכה, מראש היינו חכמה עילאה כי ראשית חכמה, ומקדם היינו מחשבה הקדומה.

(19) וכל קומה לפניך תשתחוה: תפילת „נשמת" לשבת ויו"ט. וראה לקו"ת במדבר טו, ד: ז' שבועות תספר לך, שתהיינה בטלות ונכללות במדות עליונות לך ה' הגדולה והגבורה כו' שהן בטלתי באור א"ס ממש כמ"ש לך ה' כו', וז"ש וכל קומה לפניך תשתחוה פ"י קומה בחי' קמה תשתחוה לפניך ממש. [וראה לקמן הערה ד"ה „והוא ענין חרמש בקמה"']. ובאוה"ת חגה"ש ע' ריח מוסיף על הלקו"ת: וזהו ששנינו ספ"י דמנחות מצות העומר לבא מן הקמה דהיינו בעוד שהתבואה בקרקע נק' קמה שהם בחי' יש גמור שעדיין